

firmatus fuerit auctoritate Papæ, sive per statutum ab eodem confirmatum, tunc sine interventu Papæ augeri nequit (1). Si autem ecclesia numerata fuerit auctoritate solius Episcopi aut capituli, eadem etiam auctoritate numerus canonicorum augeri potest, abrogando scilicet statutum de non augendo numero (2). Episcopus tamen propria auctoritate aut independenter a capitulo, certum canonicorum numerum augere nequit, sed consensum et votum capituli exquirere tenetur (3).

IV. In territorio Gallicano, prout erat 1801, capitula uti numerata haberi non debent. In decreto enim Cardinalis a Latere *cum Sanctissimus Dominus* 9 Ap. 1802, quo bulla novæ circumscriptionis Diocesium Galliarum publicatur, Episcopis facultas conceditur erigendi capitulum *cum eo dignitatum et canonicorum numero, quem ad ecclesiarum utilitatem et honorem, attentis rerum circumstantiis, expedire judicabunt*. Licet determinatus canonicorum numerus tantum pensionem a gubernio recipiat, nullum tamen generale existit statutum ecclesiasticum de non augendo eorum numero. Unde non tantum a Papa, sed etiam ab Episcopo, cum consensu capituli addi possunt canonici, supposita erectione præbendarum, ex nova v. g. fundatione provenientium (4).

§ 2. *An Episcopus, erecto capitulo cathedrali cum canonicis et dignitatibus, deinde novos canonicatus et dignitates creare et superaddere potest?*

Prænotandum est in hac quæstione supponi, Episcopum numerum canonicorum augere posse, ut in præcedente explicatum est.

I. Episcopus cum capituli consensu, etiam absque Sedis Apostolicæ licentia, legitima pollet facultate, novos erigendi canonicatus ac præbendas in ecclesia cathedrali: nam cum canonicatus sint beneficia, et quævis beneficia auctoritate Episcopali creari possint; sequitur Episcopum auctoritate propria canonicatus

(1) Pallottini, *Capitulum*, § VIII, n. 84-86.

(2) Scarfantonus, lib. 1, tit. XIV, animad. 28, et lib. 4, tit. XII, n. 4; Barbosa de canonicis cap. III, n. 2; Fagnanus in 1 p. tertii Decret. de præbendis cap. *Dilectus*, 2º n. 16.

(3) Zamboni, *Capitulum*, § VII, tom. IV; Pallottini, *Canonicatus*, § III, n. 9.

(4) Bouix de capitulis p. 1, s. 2, cap. IV, n. 8; Craisson Manuale juris can. n. 2180.

erigere posse, modo speciale non obstet statutum Pontificale, uti supponitur (1).

Episcopus autem absque capituli consensu novos canonicatus creare nequit. Irrita censetur erectio, si hujusmodi consensus defuerit (2). Quod si capitulum erectioni irrationabiliter se opponat, et consensum neget, illum supplet Sacra Congregatio Concilii (3).

II. Episcopus dignitatem, quæ aliquando in illa ecclesia fuit, et nunc desiit, cum assensu capituli restituere potest. Ad erectionem vero novæ et inusitatæ dignitatis, quæ in similibus ecclesiis erigi non consuevit, Summi Pontificis requiritur auctoritas. Quod si agatur de instituenda dignitate, quæ in tali ecclesia antea non fuit, usitata tamen, quæ in similibus ecclesiis erigi consuevit, sacrisque canonibus cognita existit, uti sunt Archidiaconatus, Archipresbyteratus, Decanatus, Præpositura etc., ad solam pertinet Apostolicam Sedem, illam de novo instituere (4); licet plures censeant, eandem ab Episcopo institui posse (5), cum capituli consensu, nisi forte in casu, quo dos aliunde quam ex redditibus illius ecclesiæ constitueretur, quia tunc canonicis nullum fit præjudicium in suis redditibus, et augetur cultus divinus (6). Si consensus injuste denegaretur, per Sacram Congregationem concilii suppleri potest, uti supra notatum est.

Quæ sint jura canonicorum posterioris erectionis, infra dicendum agetur de juribus canonicorum.

CAPUT IV.

§ 1. *De capienda possessione canonicatus et dignitatis.*

I. Possessio capienda dicitur installatio, investitura, institutio realis et actualis, inductio seu missio in possessionem actualem, reale, corporalem.

(1) Zamboni, tom. 4, *capitulum*, § VII; Barbosa de canonicis, cap. II, n. 22; Corradus Praxis benef. lib. II, cap. III, n. 1; Craisson Manuale juris Canon, n. 2267.

(2) Pallottini, *Canonicatus*, § III, n. 3 et seq.; Zamboni loco cit. Bouix de capitulis p. 2, cap. III; Lucius Ferraris *Canonicatus* art. XI, n. 17; Scarfantonus lib. 1, tit. XIV animadv. 35.

(3) Pallottini loco cit. n. 75, 76 et seq. alique auctores citati.

(4) Bened. XIV, de Syn. Dioc. lib. XII, cap. 1, n. VIII.

(5) Zamboni tom. 4, *Dignitates ecclesiast.* § 1; Barbosa de canonicis, cap. IV, n. 4; Scarfantonus lib. 4, tit. XII, n. 9; Bouix de capitulis p. 2, cap. III.

(6) Scarfantonus loco cit. n. 10.

Possessio canonici necessario capienda est. Satis non est, aliquem canonicus collationem seu provisionem consecutum esse, ut fructus percipiat suosque faciat; sed requiritur ut ipsius possessionem adipiscatur; ita ut illius fructus non decurrant, nisi a die captæ possessionis; et si fructus ante corporalem possessionem recepti fuerint, restituendi sint (1). Hæc tamen solutio limitanda est, nisi superior a possessione capienda justis de causis dispenset in finem, ut quis sine ea præbendæ fructus percipere valeat: possessionem enim capere ad formalitatem pertinet, in qua justis intervenientibus causis ab ea dispensari potest (2).

II. Nemo propria auctoritate possessionem capere potest (3).

Canonicus et præbendæ capitularis possessio coram capitulo collegialiter congregato necessario capienda est (4). Ad eam quidem non exiguntur varii ritus et cæremoniæ, quæ in pluribus locis fieri solent; possessio vero capitulariter capta cum receptione in fratrem omnino requiritur: alias nullitate laborat (5). Ad possessionem capitulariter capiendam non obstat, si aliqui canonici contradicant, neque oportet omnes adesse canonicos; sed sufficit capitulo collegialiter congregatum esse, et possessionem capi coram repræsentantibus majorem et saniolem partem capituli (6).

Hujusmodi institutio spectat ad deputatum Sedis Apostolicæ seu Episcopi, sive ad superiorem canonicum seu illum, ad quem ex statutis capitularibus aut ex consuetudine pertinet (7).

Sic possessio capitulariter capienda est de quocumque canonicatu, sive dignitate quæ est de capitulo. Si vero dignitas non sit de capitulo; possessio necessario non est capitulariter sumenda (8).

Etsi possessio, ut jam dictum est, capitulariter capienda sit, sequentes tamen allegantur casus, in quibus admittitur possessio, licet capitulariter capta non fuerit, videlicet: 1° si in illa ecclesia sit consuetudo capiendi possessionem etiam non capitulariter;

(1) S. C. C. 9 Maji 1874 in Actis S. Sedis, vol. 8, fol. 21.

(2) Acta S. Sedis ibidem.

(3) Scarfantonus lib. 4, tit. IX, n. 23; Lucius Ferraris *Institutio*, n. 37; Soglia *Instit. juris priv.* § 96.

(4) Acta S. Sedis, vol. 8, fol. 22; Barbosa de canonicis, cap. XV, n. 1; Scarfantonus ibidem n. 24; Lucius Ferraris *Canonicatus* art. 2, n. 15 et seq.

(5) Acta S. Sedis ibidem fol. 21.

(6) Barbosa de Canonicis cap. XV, n. 2 et 3; Scarfantonus lib. 4, tit. IX, n. 32.

(7) S. R. C. 25 Feb. 1758. *Pisauræ*. Barbosa loco cit. n. 1.

(8) Barbosa ibidem et Scarfantonus ibidem n. 36 et 37, n. 4.

2° si capitulo irrationabiliter neget tradere possessionem; 3° si provisos per patientiam canonicorum sine ulla contradictione admittatur ad omnes actus canonicis solis competentes, uti dare vocem in capitulo, cum habitu canonicali sedere in stallo chori, et similia (1).

Possessio apprehendi potest per procuratorem habentem speciale mandatum, ut praxis servat (2).

III. Etsi ad collatorem potissimum spectet, de ejus, cui canonicus confertur, idoneitate inquirere; capitulo equidem etiam jus habet inquirendi, an provisos omnibus gaudeat qualitatibus, quæ sive de jure, sive ex particularibus hujus ecclesiæ statutis et consuetudinibus requiruntur. Si provisos aliqua requisita careat qualitate, capitulo legitime contradicere potest, etiam ad impediendam collationis executionem, provisumque a possessione omnino arcendum (3). Nulla autem causa legitima obstante, capitulo quanto citius provisos recipere tenetur. Licet enim a jure nullum tempus præscribatur, sine causa tamen differri non potest; et si differretur, provisos jus habet appellandi ad superiorem (4).

IV. Modus et ritus possessionem capiendi, varii esse solent pro diversitate locorum. Hi necessario non requiruntur, ut jam supra dictum est, præstat tamen servare laudabiles cujusque ecclesiæ consuetudines.

Juxta plures auctores, canonicis collegialiter congregatis, provisos præsentat collationis litteras; quibus reverenter receptis, lectis et recognitis, ipse choralibus vestibus induitur. Deinde deputatus ad possessionem tradendam, provisos ducit ad altare, quod ipse osculatur; deinde ad chorum, eique stallum assignat, in quo provisos paulisper sedet; et tandem reducit ad locum capitularem. Ibi provisos omni cum modestia petit, ut ipsum in fratrem recipere dignentur. Dignior de capitulo benigne respondet, ipsum libenter in socium et fratrem a cunctis recipi; eumque simul paterne admonet de necessitate servandi statuta et laudabiles ecclesiæ consuetudines. Provisos promittit se hoc fideliter facturum, et si ea sit consuetudo, genuflexus jurat, se statuta et lau-

(1) Barbosa ibidem n. 10 et seq.; Scarfantonus ibidem, n. 26 et seq.; Bouix de capitulis p. 1, s. IV, c. X.

(2) De Angelis, *Prælect. juris can.* lib. III, tit. VII, n. 5.

(3) Louvrex *dissert.* II, n. 8 et 9.

(4) Scarfantonus lib. 4, tit. IX, n. 20; Lucius Ferraris *Institutio*, n. 33.

dabiles ecclesiæ consuetudines observaturum. Et quia juxta Concilium Tridentinum sess. 24, cap. 12 de reform. promotus publicam fidei professionem in capitulo facere tenetur, idcirco canonicus admissus, permanens genuflexus, hanc facit fidei professionem. His peractis, promotus locus sedendi in capitulo assignatur, ibique tantisper sedet. Surgens gratias agit digniori omnibusque capitularibus, qui ut animorum conjunctionem ostendant, novum canonicum ad osculum pacis admittunt, incipiendo a dignioribus (1).

Deputatus ad novum canonicum in possessionem mittendum, incedere debet in habitu talari, si non sit de capitulo, et in insignibus propriæ dignitati convenientibus, si sit de capitulo. Assignato stallo in choro seu loco in capitulo, aliis cæremoniis, quæ v. g. in gratiarum actionem fieri solent, deputato, si non sit de capitulo, in choro interesse non licet (2).

Captæ possessionis publicum conscribendum est instrumentum, in quo notandum est, non solum possessionem captam fuisse servatis servandis aut coram testibus, sed præcipue, eam captam fuisse coram capitulo collegialiter congregato, quia alias possessionem legitimam non probat (3).

§ 2. De fidei professione a novo canonico facienda.

1. Hanc obligationem Concilium Tridentinum sess. 24, de reform. cap. 12 præscripsit his terminis: "Provisi etiam de beneficiis quibuscumque curam animarum habentibus, teneantur a die adeptæ possessionis, ad minus intra duos menses, in manibus ipsius episcopi, vel eo impedito, coram generali ejus vicario, seu officiali, orthodoxæ suæ fidei publicam facere professionem, et in Ecclesiæ Romanæ obedientia se permansuros spondeant ac jurent. Provisi autem de canonicatibus et dignitatibus in ecclesiis cathedralibus, non solum coram episcopo, seu ejus officiali, sed etiam in capitulo idem facere teneantur: alioquin prædicti omnes provisi, ut supra, fructus non faciant suos, nec illis possessio suffragetur."

2. Hæc fidei professio a canonicis et dignitatibus facienda est

(1) Lucius Ferraris *Instituto*, n. 36; Scarfantonus lib. 4, tit. IX, n. 40; Castaldus *Praxis Cærem.* lib. 1, sect. 8, cap. 2.

(2) S. R. C. 25 Feb. 1758 *Pisauren.*

(3) Barbosa de *Canonicis* cap. XV, n. 4.

formula, quam præscripsit Pius IV in Bulla *Injunctum nobis* Idibus Novembris 1564, additis post verba *præcipue a sacrosancta Tridentina Synodo sequentibus et ab œcumenico Concilio Vaticano tradita, definita ac declarata, præsertim de Romani Pontificis Primatu et infallibili magisterio*, juxta decretum Pii IX, 20 Janurii 1877, *Quod a priscis*. Si quis professionem alia formula emitteret, non magis satisfaceret, quam si nullam faceret, ut liquet ex ipsa Bulla.

Juxta Constitutionem Alexandri VII *Regiminis Apostolici* quinto decimo Kal. Martii 1665 formula circa quinque propositiones ex Cornelii Jansenii libro excerptas subscribenda erat intra tres menses a die publicationis ab omnibus ecclesiasticis. In Belgio introducta fuerat consuetudo, qua omnes promovendi ad sacros ordines et ad beneficia ecclesiastica idem formulare se admittere jurabant. Cesante autem nunc fine, cessat obligatio.

3. Ad fidei professionem tenentur canonici et dignitates ecclesiæ cathedralis, uti Concilium Tridentinum explicite præcipit; non tamen canonici honorarii nisi ex statuto aut consuetudine (1) quia Concilium tantum loquitur de canonicis præbendatis seu titularibus, qui fructus faciunt suos, quales non sunt canonici honorarii: neque coadjutores canonicorum et dignitatum, quia durante coadjutoria, non sunt veri canonici, sed tenentur tantum, quando mortuis coadjutis, in eorum locum succedunt (2); nec beneficiati, capellani, portionarii, alique qui non sunt canonici.

4. Hanc fidei professionem iterum facere tenetur ille, qui de novo acquirit canonicatum vel dignitatem in ecclesia cathedrali, etiam in ea ipsa, in qua habuerat (3).

5. Hæc fidei professio facienda est, non obstante consuetudine contraria (4).

6. Facienda est per se ipsum, et non sufficit per procuratorem (5);

(1) Bouix de capitulis, p. 3, cap. V, § 1, n. 12; Craisson *Manuale jur. Can.* n. 2368.

(2) Lucius Ferraris *Canonicatus* art. IV, n. 30; Barbosa de *canonicis* cap. 17, n. 12; Giraldis *Exposit. jur. Pontif.* p. 2, sect. 136.

(3) S. C. C. 1 Ap. 1786, *Soglia* *Instit. jur. publ. et priv.* § 21, edit. Boscoduc.; Lucius Ferraris loco cit. n. 7 et 8; Barbosa loco cit. n. 8.

(4) Bened. XIV *Instit. eccl.* 60, n. 7; Lucius Ferraris loco cit. n. 36; Giraldis loco cit. Bouix de capitulis, p. 3, cap. 5, § 2; Zamboni, tom. IV, *Professio fidei*.

(5) S. C. C. 18 Ap. 1590 in *Seguntina*; 12 Sept. 1620; 22 Sept. 1696 in *Cataguritana*; 26 Jan. et 9 Feb. 1726 *Cathacen.* in thesauro resól. tom. III, fol. 269;

ita quidem ut juxta Giraldi corrigendi sint doctores (1) asserentes eam fieri posse per procuratorem, attentam clarissimam declarationem Congregationis Concilii.

7. Fidei professio fieri debet saltem intra duos menses a die adeptæ possessionis canonicatus vel dignitatis, sicut Concilium præcipit. Huic præcepto satisfaciunt, qui eandem emittunt post susceptam institutionem vel collationem, antequam in possessionem immittantur (2). Hic terminus duorum mensium non currit proviso, qui non accipit possessionem, quamvis per ipsum etiam stet, quominus illam accipiat, neque currit, si possessio pacifica non fuerit. Prævia tamen non requiritur monitio; sed ipsi canonici et dignitates, si opus fuerit, sese ultro offerre tenentur, ad faciendam fidei professionem. Professione intra duos menses non facta, per hoc non solvitur obligatio illam faciendi, sed nihilominus quanto citius potest, facienda est, quia tempus duorum mensium non est præfixum ad terminandam obligationem, sed ad differendam executionem pœnæ (3).

8. Facienda est primo coram Episcopo seu ejus officiali, et deinde coram capitulo (4), nisi fiat coram capitulo, cui interest Episcopus vel ejus vicarius generalis, quod sufficit (5). Oportet autem, ut vicarius, qui capitulo interest, sit vere vicarius generalis; nam S. Congregatio declaravit, satis non esse, professionem fidei facere coram solo capitulo in iis diocesisibus, in quibus Episcopi præter vicarium generalem, alium habent vicarium de gremio capituli, eum in finem, ut in causis Episcopum et capitulum concernentibus, capitulum convocet, eique intersit (6).

Fieri potest coram Episcopo vel coram ejus officiali seu vicario generali, etiam Episcopo non impedito; tum quia hæc verba Con-

17 Ap. 1728, in *Toletana* apud Pallottini *Canonici*, § III, n. 263; Rota in causa Carthaginen 19 Feb. et 22 Nov. 1588, apud Garciam de benef. p. 3, cap. III in fine. Lucius Ferraris *Canonicatus* art. IV, n. 5; Muhlauer decreta auth. S. R. C. *Professio fidei*; Giraldi loco cit.

(1) Reiffenstuel lib. 1, tit. 1, n. 181-187; Scarfantonus lib. IV, tit. X, n. 9.

(2) S. C. C. 20 Ap. 1782 in *Tiraconen*. Soglia loco cit. § 21.

(3) Barbosa de canonicis cap. 17, n. 11, 15-17; Scarfantonus loco cit. n. 4-8; Lucius Ferraris loco cit. n. 9-13.

(4) Scarfantonus loco cit. n. 1.

(5) S. C. C. 26 Januarii et 9 Februarii 1726 *Cathacen*, ad III; Muhlauer decreta auth. S. R. C. *Professio fidei*; Lucius Ferraris loco cit. n. 3; Barbosa loco cit. n. 4.

(6) S. C. C. 1 Ap. 1786; Soglia loco cit.

cilii Tridentini *eo impedito* tantum adduntur quoad fidei professionem faciendam ab habentibus curam animarum, non autem a canonicis et dignitatibus; tum quia tantum ponuntur ad denotandum, convenientius esse eam facere coram ipso Episcopo, cessante impedimento (1).

Sede episcopali vacante, non sufficit coram solo capitulo, sed eandem etiam facere oportet coram vicario capitulari (2).

Facienda est coram capitulo, id est, coram canonicis capitulariter congregatis; ita ut satis non sit eam emittere coram prima dignitate vel canonico seniore (3).

9. Omittentes fidei professionem intra duos menses a die adeptæ possessionis, fructus non faciunt suos. Hoc intelligendum est, non de fructibus primi bimestris, quos suos faciunt, si nihil aliud obstat; sed de fructibus post lapsum duorum mensium, quos non faciunt suos a die elapsi primi bimestris (4). Lucrantur tamen distributiones pro horis, quibus intersunt, nisi cuncti redditus consistant in distributionibus quotidianis, in quo casu easdem amittunt, quatenus fructuum rationem habent (5).

Ad fructus percipiendos et retinendos non suffragatur nec prodest etiam longissima possessio, quamdiu fidei professionem non fecerint (6). Si eos perceperint, restituere tenentur, juxta aliquos tantum post sententiam declaratoriam, quia decretum Concilii Tridentini est pœnale (7); sed ante quamcumque judicis sententiam declaratoriam, secundum probabiliorem sententiam, cum de conventionem tantum, et non de pœna lex indicatur, sicut qui alienam rem possidet, tenetur eam restituere, etiam ante judicis quamlibet sententiam (8).

(1) Barbosa loco cit. n. 3; Garcias de beneficiis p. 3, cap. 3, n. 23; Muhlauer loco cit.

(2) Barbosa loco cit. n. 9; Garcias loco cit. n. 27 et 28; Lucius Ferraris *Canonicatus* art. IV, n. 4; Giraldi loco cit.

(3) S. C. C. 26 Januarii 1726, *Cathacen*, ad III; Giraldi loco cit.

(4) S. C. C. 11 Maji 1782, *Tirasonen*, apud Zamboni *Canonici*, § III, n. 246; Reiffenstuel lib. 1, Decretal. tit. 1, n. 193.

(5) S. C. C. 26 Januarii 1726, in *Cathacen*, ad IV; Bened. XIV de Syn. lib. V, c. 2, n. 5; Lucius Ferraris loco cit. n. 17.

(6) Lucius Ferraris loco cit. n. 28.

(7) Reiffenstuel lib. 1, tit. 1, n. 196; Schmitz, lib. 1, tit. 1, quæst. IV.

(8) Benedictus XIV, Instit. 60; De Angelis, *Prælect. jur. can.* lib. 1, tit. 1, n. 3; Lucius Ferraris loco cit. n. 29; Garcias de benef. p. 3, c. 3, n. 35; Scarfantonus, lib. IV, tit. X, n. 2.

Episcopus hujusmodi fructus amissos ob non factam fidei professionem condonare nequit, sed recurrendum est ad Sanctam Sedem pro impetranda absolute a fructuum jam perceptorum restitutione (1).

Licet omittentes fidei professionem, fructus non faciant suos, nec illis possessio suffragetur; ipsa tamen possessio suffragatur quoad titulum et proprietatem canonicatus, quoad vocem in capitulo et reliqua jura a die adeptæ possessionis, quia Concilium non loquitur nisi de privatione fructuum (2).

10. Ordinario ex officio inquirente. an fidei professio facta fuerit, canonicus vel dignitas probare tenetur, se illam fecisse (3).

§ 3. *De promissione et juramento præstando a novo canonico.*

I. In receptione novi canonici jus, præter professionem fidei, non præscribit ullam promissionem faciendam aut juramentum præstandum quoad observantiam statutorum et consuetudinum, nec quoad alia. Particularia autem statuta in certis ecclesiis præscribunt promittendam obedientiam Summo Pontifici, Episcopo, primæ dignitati et capitulo; atque declarandum, se omnia decreta Concilii Tridentini recipere; statuta capitularia, ordinationes et consuetudines servaturum, officium canonicatus adimpleturum, bona præbendæ conservaturum, secreta capituli non revelaturum, etc. et simul imponunt juramentum, quo hæc omnia confirmantur.

Joannes Molanus de canonicis lib. 1, cap. XX, anno 1585 refert, quod canonici, dum ad canonicatum admitterentur, interposito juramento, promiserint decano obedientiam, et statutorum atque consuetudinum observationem. Plures autem auctores agunt quidem de promissione et juramento quoad servanda statuta et consuetudines ac secreta capituli, non autem quoad alia præfata. Notari circa hæc possunt sequentia.

II. Promittitur et juratur obedientia Summo Pontifici, atque receptio decretorum Concilii Tridentini. Cum hæc in professione

(1) S. C. C. 1 Ap. 1786; Lucius Ferraris loco cit. n. 23 et 24; Barbosa de canonicis, cap. 17, n. 28; Reiffenstuel loco cit. n. 207 et 208; Giraldis loco cit. Soglia Instit. juris publ. et priv. § 21.

(2) Lucius Ferraris loco cit. n. 25; Reiffenstuel loco cit. n. 199; Barbosa loco cit. n. 30.

(3) Barbosa loco cit. n. 18.

fidei explicite contineantur, opus non est, ut specialiter promittantur et jurentur. Optandum vero foret, ut, sicut iterum atque iterum declaratur, decreta Concilii Tridentini recipi, sic etiam servarentur, ne, ut non semel accidit, quod verbis admittitur, factis negetur.

2º Promittitur obedientia Episcopo. Omnes sacerdotes in ordinatione sua Episcopo obedientiam solemniter promiserunt, et omnes clerici ex Ecclesiæ legibus illi obedire tenentur. Canonici tamen ecclesiæ cathedralis quandoque aliter sentire possunt et debent: dum videlicet Episcopus eorum consilium aut consensum petit; tunc ei respondere debent, non prout Episcopo placuerit, sed sicut conscientia dictaverit.

3º Obedientia decano, seu primæ dignitati aut digniori canonico promittenda aut juranda, revera nova est quæ assumitur et imponitur obligatio. Summo Pontifici et Episcopo omnes obedire tenentur; eodem autem modo decano obedientiam promittere et jurare, res bene consideranda est. Nam: 1º hæc obedientiæ promissio insolita et ita quidem ignota est, ut doctores de ea non loquantur. Tractant de voto obedientiæ religiosorum; promissionis autem obedientiæ canonicorum mentio vix invenitur. Si hæc fieri deberet, vel saltem expediret, id notarent, et de eo ex professo agerent. 2º Negotia quæ spectant ad capitulum, in conventu capitulari proponuntur, communi deliberatione examinantur, et tandem per vota majoris partis decernuntur, ita ut ultimi sicut et primi et dignioris canonici votum ejusdem sit valoris. Hæc vota omnino libera esse debent; si enim decanus aliave dignitas auctoritate sua in ea influere posset, capituli status et natura mutarentur et destruerentur. 3º Officia, munera et onera capituli per leges Ecclesiæ, per statuta propria vel laudabiles consuetudines determinata sunt; et si quid novum aut extraordinarium agendum occurrat, hoc non per decanum injungendum est, sed communibus votis per capitulum decidendum est. 4º Dicendum non est, plura non determinata, communia et quotidiana occurrere, et, si non sit qui auctoritatem habeat, hæc sæpius difficultatem movere. Idcirco enim non magis oportet, decano seu primæ dignitati obedientiam promittere in ecclesiis cathedralibus, quam parochio in majoribus ecclesiis parochialibus, in quibus plures habentur viceparochi, vicarii, capellani aliique ecclesiastici, et qui, licet similia quotidie occurrant, nullatenus adiguntur ad parochio obedientiam promittendam atque jurandam. Quibus omnibus bene